

časnu šjulejne stegniti inu pelati. Donesse nam pak ta današni dan, kakor prvi tega nóviga Lejta enu veliku Vesselje iz tem, kir postavi nam naprej téga, po katerem telkáj 1000 Lejt taku milu sdíhalu je tu reunu, inu u šušnoste tega hudyča snajdenu Človestvu: postávi, pravim: naprej ta današni, prvi tega noviga Lejta dan tega iz tem sládkim, S. inu častitim Imenam imenuvaniga Isvelyčarja; kateri pred ossmemi dneve príšál je na ta svejt: Quarerere, et salvum facere, quod perierat — Iskat tu sgublenu, inu isveličat tu pogublenu: Za volo kateriga iz vehši častio častet, inu iz vehšim vesseljam obhajat je nam, kakor číslan bil je od teh Rimlánou . . .

Kir danass obhájamo ta dan, na katéri danu je bilu temu ossem dny starimu Dej-tetu tu presvetu Ime Jesus; takú tu S. Dejte Jesus stópi iz S. Imenam naprej, tar tem Ludem sa en dar noviga Lejta da k' enimu frišnimu spomynu na njegovu S. Ime, eno frišno rožico; katere ime sačne se od eniga puštaba njegoviga S. Imena. . . Nazarenus, Floridus, ali cvejteč . . . Juventus ali Mladust, inu ta rožica Jacinthus ali Zinta. Ennupti ali Zakonski, Eufrasia, Očnyk ali Augen-Trost. Superiores ali Gosposka, Salvia ali Žajbel. Viduitas ali Vdoustvu, Viola ali Violca. Servitus ali hlapčuvajnje, Solsequium ali Sončenca . . .

De sklenem obernem se h' Vam, kateri daruvani ste danass od Jesusa, tar Vass ogovorym, inu sicer eniga sledniga posebei iz unim, iz katerim opominal je Bug tega Škoffa Philadaelphiae, rekhoč: Tene, quod habes, ut nemo accipiat coronam tuam . . . Glejte tedaj Vy Mladeniči na vašo belo Zíntho, inu oskruniti varite se vaše Divištvu. Glejte Vy Zakonski na vaš Očnyk, de kolnih ocy ne bote iméli. Glejte Vy Gospóska na vaš Žajbel, de zdravo glavo per sodbe ohránite. Glejte Vy Vdouci inu Vdóve na vašo Violico, de ponižne, krodke inu drugim nucne se kažete. Glejte h' sadnimu Vy Podložniki, Posli inu Preprosti na vašo Sončno rožo, de boste pousod na Jesusa gledali. Glejte, pravim: sedaj h' usem ukupaj. Glejte na ta Vam dani dar, inu po lestnynah tajstiga se rovnajte: kir taku častyli boste tu S. Ime Jesus, skuzi kateru imeli boste čez celu lejtu per Vass ta lubi myhr, pokoj, trošt, vesselje inu to gnado Božjo: kir taku imeli boste enu dobro S. novu Lejtu, kateru vošim usem od Buga iz tem. Amen (Pars I. str. 1 — 15).

D o p i s i

Z Dunaja. (Poštne hranilnice.) Poštno-hranilnični urad na Dunaji, kateri — odkar je v Avstriji uvedena poštno-hranilnična služba — uredbo te službe korak za korakom, vender držeč se gotovega smotra ali konca, neprestano dopolnjuje s tem, da tu svoje dozdanje ravnanje in rokovanje popravlja, tam kak nov postopek poprijemlje, ukrenil je zopet neko tehtovito naredbo, katera bode vložnikom zarad svoje posebne prilležitosti kaj ustrezala.

Do zdaj namreč je bilo zapovedano, da naj bi vsak vložnik enkrat na leto (in sicer v obletni dan svoje prve vložbe) poslal poštno-hranilničnemu uradu na Dunaj svojo vložno knjizico za to, da se va-njo vpišejo obresti, kar se jih je do 31. dné decembra prejšnjega leta nateklo in počensí od tega dné glavnici príštelo.

To je bilo zapovedano zarad tega, da bi se vpisovanje obresti v vložno knjizico porazdelilo kolikor je moči na celo leto in takó poštno-hranilnični urad ohranil kake preobložbe z delom prve dni po novem letu, ko ob završevanju poslov bivajo itak vse roke polne dela; ali omenjena zapoved je imela v sebi to nepriliko in težkočo, da bi vsled nje bilo vsakemu vložniku enkrat na leto po več ali manj časa ostajati brez svoje knjizice, kar bi mu torej branilo med tem na-njo novcev vlagati ali nazaj prejemati; in ta čas utegne — če vzamemo kak bolj oddaljen kraj n. pr. v Dalmaciji, — iznašati vender le po kakih 14 dní. Želeč to ubraniti, narejeno je zdaj, da naj celó več treba ne bode vložne knjizice e. kr. poštno-hranilničnemu uradu zarad vpisovanja

obresti pošiljati. Namesto tega pošlje poštno-hranilnični urad vsakemu vložniku po tem — ko doteče leto, vendar najpozneje dva meseca po obletnem dnevi njegove prve vložbe — »nakaznico gledé obresti«, katera slove na njegovo obrestno imovino, kolikerna se mu je natekla do 31. dne decembra meseca preteklega leta, ter je veljavna na dva meseca.

Le-ta obrestna nakaznica odzame se vložniku — dokler teče ta dvomesečni rok, — o priliki, ko kake novce vloga ali kako vračilo prejme, pri kateri koli biralnici, ki mu nakazani iznos obresti kot obrestno imovino v vložno knjižico vpiše takó, da bode počensí od 1. dne januarja tistega leta obresti nosil.

S to kaj praktično naredbo se doseže, da bodo vložniki svoje vložne knjižice neprenehoma pri roki imeli. — Samo tedaj, ko bi kak vložnik po zamudi prejete obrestne nakaznice v dveh mesecih, dokler ostane veljavna, ne prinesel k nobeni biralnici, ali pa, ako bi vložnik — ko potečeta dva meseca (po obletnem dnevi njegove prve vložbe novcev) — ne dobil nikake obrestne nakaznice, — samo v teh dveh slučajih je treba, da vložnik knjižico poštno-hranilničnemu uradu pod priporočilom pošlje, za kar pri vsaki biralnici zastoj dobode primeren zavitek; poštno-hranilnični urad tedaj obrestno imovino v knjižico vpiše in po tem knjižico vložniku nazaj pošlje pod adreso, kakor jo je le-ta posebej povedal ali kakerna se vidi iz knjižice same.

Razumè se samo ob sebi, da vložnik nikdar ne izgubi svojih obresti, niti tedaj, ko bi knjižice poštno-hranilničnemu uradu celo ne poslal ter ne dal si nigrdar obresti vpisati va-njo; kajti poštno-hranilnični urad obresti v vseh okoliščinah na vložnikovem tekočem računu v imovino pripisuje in glavnici prideva, ali vendar je vložniku samemu jako v prid ter si mora želeti, da mu se obresti leto za letom v knjižico pripisujejo.

Iz Gradca. Nedavno je imelo naše »Graško učiteljsko društvo« občni zbor. Zanimivo je bilo pri njem samo to, da je imela neka učiteljica zelo dolgi govor o Arlberskem prerovu, a neki učitelj v otroških vrtilih. Po mojih mislih bi bilo narobe primerneje; a kaj se hoče, ker se pa tudi naše tovarišice pokažejo tako rađe učene. — Po našem mestu dela ne malo hrupa novica, da je naučno ministerstvo sklenilo sè šolskim letom 1884/5. opustiti gorenje razrede na tukajšnji državni višji realki, ker broji letos vsa šola le 120 dijakov, in pa, da se kaj prihrani. Štedenje je res lepa lastnost, a kam bodo šli profesorji, ker je povsod vse zabito. Čudno bode tudi to, da bomo imeli potem tukaj c. kr. nižjo realko poleg visoke c. kr. tehnike! — č.

Iz Šmarije pri Jelšah. »V tretje gre rado«, pravi národní pregovor. Njegovo resnico ima priliko premišljevatí g. Karol Gertscher,*) uradnik pri nas, kateri je sploh znan kot tretji glavni stebér »Schulverein-a«, koji je v strastni agitaciji zanj tekmoval z Rothschädl-nom in Nagele-tom, koja je, kakor sem vam zadnjič poročal, doletela zaslužena krega z višjega mesta. In ta tretji agitator je kaznovan s tem, da ga je dotični minister prestavil od nas na Koroško, kjer bode vinska kapljica malo dražja, če bode hotel koroške kmete pri političnih shodih napajati. Le tako naprej, jim bode kmalo sapo zaprlo, ako bodo videli, da na visokem mestu ne vidijo radi taciš postranskih poslov! — b —

Iz Trsta. Tukajšnja c. kr. namestnija je naš mestni odbor povprašala, ako hoče morda svoje komunalne osmerorazredne ljudske šole razdeliti v samostojne peterorazredne ljudske in v samostojne trirazredne meščanske šole, kakor šolska novela dopušča, a mestno starejšinstvo je odgovorilo, da ostane vse pri starem. — So pač kmalo preračunili, da bi bilo po razdelitvi več šolskih troškov, nego zdaj. *Jadrebčan.*

Iz Breznice na Gorenjskem. Dragi »Tovariš«, vzprejmi te-le vrstice v svoj list. Pišem Ti namreč nekaj o odhodu našega predragega in nepozabljivega kateheta g. Franca Gregorija. — 13. dan novembra preteč. l. bil je žalosten za našo šolsko mladino, ker ta dan je bil naš priljubljeni gospod katehet zadnjikrat v šoli. Gospod duhovni učenik ni še izrazil svojih čutov v slovo, že je po vsi šoli nastalo glasno ihtenje. Do solz ganjen je odhajajoči gospod le še vsakemu učencu in vsaki učenki dal lepo podobico v spomin, ter potem zapustil drago svojo mlado čedico. V dan odhoda je blagemu gospodu neka učenka v imenu šole podarila lep šopek iz domačih cvetic, ki bode nepozabljivemu gospodu gotovo drag spominek. Da ne bi žalil ponižnega gospoda, ne govorim dalje o njegovih lepih lastnostih; rečem le toliko, da nisem še nikdar videl, da bi bilo ljudstvo kje svojega duhovnega gospoda toliko ljubilo in spoštovalo, kakor tukaj — in da bi ga bila šolska mladina tako ljubila, kakor tukaj. Bog daj srečo blagemu gospodu, koderkoli bode hodil!

Iv. Zarnik.

*) Takó se piše sam, zato, ker je ime pranemško!

Iz Logatskega okraja. Prav iz srca ogromne večine Kranjskih učiteljev je govoril dopisnik iz Ljubljanske okolice v prvi letošnji »Tovariševi« številki rekši, da učitelji na Kranjskem močno pogrešamo svojega imenika. — Pogrešamo ga res v lastno sramoto, in pogrešali ga najbrže tudi še bomo, če nas »Slovensko učiteljsko društvo« ne reši iz te zapreke vsaj v prihodnjem letu. Ker je pa do tja še daleč in ker bi vednega pogrešanja konečno vendar že od več bilo, zato si dovoljujem gledé izdaje omenjenega imenika sledeče nasvetovati: »Učiteljski Tovariš« naj bi po vzgledu »Goriške Šole« zvezek 3. od dné 8. januarija 1881. leta odstopil v veliko veselje in zadovoljnost svojih čestitih naročnikov toliko prostorčka, da bi se s pričetkom marca ali vsaj aprila t. l. v vsako številko vvrstila po dva ali trije šolski okraji in v par mesecih bi imeli cel imenik v rokah. — Da pa ne bi kdo mislil, da menim vso to butaro na »Tovariševa« pleča naložiti, se zavežem tà javno za naš okraj tak imenik prirediti in »Tovarišu« do meseca marca v natis izročiti. Upam in nadejam se, da bodo drugi naši sobratje — zastopniki učiteljstva v okrajnih šolskih svétih — na »Tovarišev« poziv tudi to nalogo radi prevzeli in s tem pripomogli, da pridemo vendar zopet jedenkrat do splošno zaželjenega in težko pričakovanega imenika. Prihodnje leto naj bi pa »Slovensko učiteljsko društvo« letnino v toliko zvišalo, da bi potem na podlogi tega imenika vsako leto svojim udom podajalo mali koledarček z imenikom — če ne vseh slovenskih — pa vsaj Kranjskih šol in učiteljev. Na ta način bi si omenjeno društvo pridobilo mnogo novih udov in pritožbe o imeniku bi izginile za vselej.

Na nogo torej dragi sobratje z dejanjem, ne pa le s praznim besedovanjem!*)

Iz Krškega. (O razstavah učil.) Pretečene šolske počitnice imel sem priliko na svojem popotovanji ogledati si taki razstavi v Gradcu in na Dunaju, edini v Avstriji. V Gradcu osnovali so trije učitelji taki zavod v šolskem poslopji Wielandgasse. V petih nalašč za to odločenih sobah razstavljena so bila razna učila in priprave za vse predmete, celó telovadsko in šolsko orodje, kakor: table, klepi: katere so poslale trgovske in fabriške firme iz vseh krajev Avstrije in Nemčije brezplačno na ogled. Vstop v razstavo je vsakemu brezplačno dovoljen ob nedeljah od 10.—12. ure, druge dni pa se je treba za to oglasiti pri šolskem vodji. Omenjeni učitelji izdajajo tudi svoj list »Lehrmittelmagazin«, cena 1 gld. 20 kr. na leto. Tù se opisujejo vse razstavljene reči s slikami, ter naznanjena je tudi cena in firma. Tak list je jako primeren za okrajne učiteljske knjižnice. Na Dunaji pa vzdržuje enaki zavod mesto samo v Westbahnstrasse VII. B., z naslovom: »Permanente Lehrmittelausstellung der Stadt Wien«. Tudi tù se nahajajo najnovejši in najumnejši izdelani šolski stroji in učni pripomočki s priloženimi navodi. Stvar je že sama ob sebi jako zanimiva in podučljiva; poleg tega ima pa tù učitelj priliko si izbrati najnovejše, najcenejše in najboljše učne pripomočke za svojo potrebo, kar iz katalogov ni tako lahko mogoče, in vendar bo vsak pritrdel, da dobra učila imajo tisti pomen za učitelja, kakor dobro orodje za rokodelca. Z dobrimi učili doseže se tudi lažje in boljši uspeh pri pouku. Ta namen imajo tudi omenjene razstave v imenovanih mestih. Tù sem prihajajo učitelji in krajni šolski svetovalci iz dežele pri priliki ogledovat in izbirat učila za svoje šole. Torej, tovariši, pozor na to, kadar pridete v Gradec ali na Dunaj!

B.

— Poštno-hranilnični urad ima pri nas velike uspehe. Za Ljubljano se je na Kranjskem tukaj največkrat vložilo denarje hranit. To je pripoznalo tudi ravnateljstvo v Beči, ki je te dni radi tega pohvalilo tukajšnje poštno vodstvo in tukajšnjega meščanskega ravnatelja, ki sta v javnih govorih in v šoli mladino na veliko korist hranjevanja in vlaganje novcev pri pošnih opozorjevala. Naj se tudi drugod domoljubi, učitelji in duhovniki pogostoma spominjajo poštno-hranilnega zavoda!

Iz Dolenjskega k dopisu »Iz Ljubljanske okolice«. Imenika nam je res zeló potreba. Učitelj, kateri živi nekoliko časa na deželi, ne pozná večine svojih tovarišev po imenu in ne vé, kje bivajo njegovi nekdanji kolegi, ki so se v teku časa preselili v druge kraje. Toda z imenikom nam bode le za jedno leto ustrezno, drugo, tretje ali četrto leto smo pa zopet na tem, kakor danes. Jaz menim, boljši bi bil koledar z imenikom združen. Vsak učitelj omisli si o novem letu pratiko ali koledar, kajti brez tega ni nobena hiša, tedaj ga tudi učitelj ne more pogrešati, zlasti ker ga celó pri svojem poslu mnogokrat neogibno potrebuje. Nahajajo se koledarji za razne stanove, mej temi tudi za učitelje, a slovenskega učiteljskega koledarja ne najdeš, če ravno ga mnogo učiteljev zeló pogreša. Ali bi ne bilo mogoče, da bi si sestavili slovenski učitelji svoj koledar, kateri naj bi bil mej drugim tudi imenik učiteljstva Kranjskega? Če se delo razdeli, bo malo truda, in pri »Slov. učiteljskem društvu« je gotovo kdo, kateri bode drage volje

*) V prihodnji odborovi seji „Slov. učiteljskega društva“ (v dan 7. febr. t. l.) bode se mej drugim tudi že o tej toliko potrebni stvari posvetovalo, in nadejamo se, da tudi o tem potrebno ukrenilo. Uredn.

tvarino za koledar uredil. Osnujmo si tedaj slov. učiteljski koledar, kakoršnega imajo n. pr. nemški učitelji! Na Kranjskem je nad 400 učiteljev in učiteljic; skoraj vsak si ga bode naročil, in če bode koledar vsako leto dobro uredovan, utegnejo ga tudi tovariši na Štirnškem, Koroskem in Primorskem naročevati; smelo trdim tedaj, da bi »Slov. učiteljsko društvo« ne imelo zgube, ako bi ga založilo. Kaj naj bi prinašal ta koledar? 1. Kazalo. — 2. Rodopis cesarske rodovine. — 3. Navadno leto 1885. — Začetek leta 1885. (občnega in državnega, cerkvenega, šolskega). Godovinsko število. Letni časi. Premakljivi prazniki. Kvaterne in druge poste. Znamenja luninih premen. Nebeška znamenja. Mrakovi leta 1885. — 4. Meseci in dnevi od septembra 1884. l. počemši, do meseca grudna 1885. l., tedaj v vsem vkup za 16 mesecev, to pa za to, ker se nekod že ta mesec šola začinja. Mej listi mesecev bi bil prazen list za zapisnik. — 5. Lestvica za pristojbine štempeljnov z opombami k vsaki lestvici. — 6. Dnevi postavnih počitnic. — 7. Dnevi žrebanja vseh avstro-ogerskih loterijskih srečec. — 8. Šolske oblasti, a) slavno c. kr. ministerstvo za uk in bogočastje, b) slavni c. k. deželni šolski svet, c) c. kr. komesija za izpraševanje učiteljev. — 9. C. kr. učiteljske v Ljubljani. — 10. Šolski okraj Ljubljanskega mesta. — 11. Vsi drugi okraji po abecednem redu. — 12. Imenik učiteljev in učiteljic po abecednem redu. — 13. Imenik učiteljskih pripravnikov in pripravnic. — 14. Šolska novela in druga važna določila slav. ministr. — 15. Črna tablica za male notice. — 16. Najvažnejše letnice iz zgodovine starega, srednjega, novega in najnovejšega veka. — 17. Biografije slavnihih mož v zeló skrčenih potezah. — 18. Avstro-ogerska monarhija po najnovejših virih: □ mera posameznih dežel, število prebivalcev in deželne barve. — 19. Druge Evropejske države, nje novci in mere, pretvorjene v Avstrijske. — 20. Odlikovanja za šolo zaslužnih mož v preteklem letu. — 21. Meteorološki zapisnik. — 22. Zapisnik za skupščine. — 23. Društveni zapisnik. — 24. Učni črtaji za 1-, 2-, 3-, 4- in 5razredne ljudske šole z celodnevni in poludnevni poukom v nižjih razredih. — 25. Zapisnik za učence. — 26. Zapisnik za vsak dan z pedagoškimimi izreki in migljeji. — 27. Zapisnik za izposojene knjige. — 28. Inserati dobrih učnih pripomočkov. Vsa knjiga naj bi obsegala 200 do 250 strani *) navadne žepne velikosti kalendrov, katera naj bi bila v platno vezana.

Razni pisatelji in prijatelji šole naj bi vsako leto pošiljali gradiva za učiteljski koledar uredniku »Učit. Tovariša«; iz tega bi se zbralo, kar bi bilo primernega; tako bi imel koledar vsako leto drugo lice, in gotovo bi se tako vsakemu učitelju priljubil, da bi nikdar ni segal po drugih koledarjih. Samo po sebi se ume, da bi bil imenik vsako leto v popravljenem natisu v koledarji. (Vse kar je navedeno od štev. 1. do 15. in od 20. do 28. naj bi ostalo vsako leto v koledarji s potrebnimi premeni; kar pa je pod štev. 16. do 19., se pa lahko nadomesti vsako leto z drugo stvarino.)

Vidi.

Iz Železnikov. Kdaj naj se belijo šolske sôbe? Čudno vprašanje to, bi utegnul marsikdo reči, prebravši naslov teh vrstic; — kdaj nek drugekrat, kot o glavnih šolskih počitnicah! Takrat je za to naj več časa; vsaka pomanjkljivost se lahko polagoma popravi, in otroci stopijo s pričetkom novega šolskega leta veselega srca v osnažene šolske dvorane. To je že vse res, in prav tako. Zlasti na večrazrednicah bi beljava mnogih sôb o vzpomladi begati utegnula več dni šolski pouk.

Preudarimo vender to zadevo tudi po drugi strani, in oglejmo si jo malo bližje!

Otroci pridejo jeseni, ko je pogostno že mrzlo in vlažno vreme, res v lepo osnaženo šolo; ali — kako dolgo pa ostane tako? Zakurjena peč spušča pogostno dim; — in če ga tudi ne, toplota že sama po sebi naredi stene kmalo nekako rumenkaste. Zraven tega se prah le prerad usede na vlažne stene; in onesnaži jih. Vzpomlad se približa, vse v naravi se omladi, solnce svetlo sije, ter zamazano šolsko sôbo še dolgočasneje dela. In v tako šolo morajo hoditi otroci vse poletje, — na marsikakem kraji pa blizu do jeseni!

Tudi pri nas bilo je dolga leta tako. Neko zimo kadila je pa peč čez navado hudo, in prisiljeni smo bili, vzpomlad beliti šolo vnovič. Ostala je čedna vse poletje; jeseni je ni bilo treba beliti, in od takrat vpeljali smo navado, da to delo opravljamo vzpomlad. Če je velika noč pozno, zgodi se o takratnih počitnicah; ako ne, pa konec meseca aprila. (V teku let zapazili smo iz skušnje tudi to, da je o polni luni beliti najboljše!) — Brez lastne hvale naj bo povedano, da se je že marsikdo, ki je obiskal o poletji našo šolo, začudil nad njeno snago. A to je pa po večjem le zarad tega, ker šolo vzpomlad pobelimo in dobro osnažimo.

Ker govorim že o prijaznosti šolske sôbe, naj o tej priliki omenim še nekaj družega. Pred več leti videl sem v nekem mestu na Hrvaškem, da so ondi do malega pri vseh lepših hišah

*) Morda tudi kaj več.

Ured.

imeli »pólkna« (gotovo nam Slovanom vzeta beseda: poluókna) pobarvana na notranjo stran **zeleno**, na zvonaj pa belkasto. Glej, mislil sem si, kako je to praktično! in kar je še dokaj več: kako zdravo za oči! Ko smo kmalo zatim barvali na novo poluókna naše šole, posneli smo ta vzgled, in ker jih imamo zaradi preobilne svetlobe po letu navadno na pol zaprte, viditi je malo drugač, kakor da bi bila okna zagrnjena z zelenimi »roléti«. Zlasti kadar solnce sije, daje to očem jako dobrodejno senco, in dela šolsko dvorano tim bolj prijazno in prijetno. — S tem pa nočem kratkomalo reči, ravno tako naj se povsod zgođi! Pri nas gledé beljave ne odstopimo več od vpeljane navade, in če nas hoče kdo v enem ali drugem posnemati, prepričal se bode sam, da svetovali smo mu dobro!

Jos. Levičnik.

Z Radovice. Gospod Jurij Režek, učitelj v Kranji, podaril je tukajšnji ubogi šolski mladini do 300 pisank, peres in držal, za kar se mu lepo zahvaljuje *šolsko voditeljstvo.*

Iz Ljubljane. Pogreb prevzvišenega knezoškofa dr. Jan. Krizostoma Pogačarja je bil pretečeni ponedeljek (28. preteč. m.) zelo slovesen. Za križem šli so sirote dečki in deklice, učenci vseh mestnih ljudskih šol, razni zavodi, moško in žensko učiteljsko izobraževališče, realka, gimnazija i. dr. Slovesno opravilo vodil je prevzvišeni Goriški nadškof dr. Zorn.

Razpisi učiteljskih služeb.

Na Kranjskem. Na dvorazrednici v Trebnjem, služba drugega učitelja s 400 gold. letne plače. Prošnje c. k. okrajnemu šolskemu svétu v Novem mestu do 10. t. m. V enorazrednici v Šent-Lamprehtu s 400 glđ. letne plače in s stanovanjem. Prošnje c. k. okrajnemu šolskemu svétu v Litiji do 5. t. m.

Premene pri učiteljstvu.

Na Kranjskem. Iz Jesenic na Dolenjskem je šel g. Ljud. Vagaja za začasnega učitelja v Kopanje v Ljubljanski okolici. Ta služba pa se je podelila potr. učiteljskemu pripravniku, g. Kavalari-ju; pa se jej je odpovedal.

V založbi tiskarne R. Milica v Ljubljani:

Octo toni psalmorum, za 4 možke glase, 5 kr.

Vers. „Gloria Patri“ post Introitum, za 4 glase, 5 kr.

Kranjska z Avstrijo in Avstrijska himna 5 kr.

Šolska mladina o 600letnici. (L. Belar.) 4 kr.

Avstrijska himna, za 4 glase, 2 kr.

Österreichische Volkshymne, 4-stimmig, 2 kr.

23 cerkvenih pesem (23 Kirchenlieder) 25 kr.

Cerkvene pesmi (Mašna pesem — Sveto rešnje teló — Marijina pesem — Zahvalna) 2 kr.

Svete pesmi za šolsko mladost. (A. Praprotnik.) Pomnožene, 15 kr.

Pesmaričica po številkah za nežno mladino. (A. Foerster.) 15 kr.

Nauk o harmoniji in generalbasu itd. (A. Foerster.) 1 glđ. 30 kr.

Šopek mičnih napevov za šolo in dom. (F. Stegnar.) 30 kr.

Šopek mičnih pesen za šolo in dom, t. j. ravno te pesni brez napevov. (F. Stegnar.) 6 kr.

Pri vpeljevanji novega župnika, 15 kr.